

Sygn. akt II K 641/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Janusz Szumski

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Wróblewska

w obecności Prokuratora ///

po rozpoznaniu dnia 05.04.2017 r., 25.05.2017 r., 24.07.2017 r., 11.08.2017 r. sprawy

R. W. (1) syna M. i D. z domu B.

urodz. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 lutego 2016 roku w miejscowości B., gm. I., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem T. D. P. H. S. B. w B. sygn. akt 2014/507 z dnia 6 lutego 2014 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

to jest o przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k.

I. w ramach czynu zarzuconego aktem oskarżenia uznaje oskarżonego R. W. (1) winnym tego, że w dniu 14 lutego 2017 roku w B., miejscowości położonej w gminie I. w powiecie (...), prowadził w ruchu lądowym samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kwalifikuje ten czyn jako przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k., wymierza mu karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, po ustaleniu jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 lutego 2016 roku;

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3108,07 (trzy tysiące sto osiem 07/100) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 180 złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary i 2928,07 złotych tytułem wydatków.

Sygn. akt II K 641/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Policyjnego w H. Wydział w B. (P. H., A. B.), wydanym w dniu 6 lutego 2014 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt (...), R. W. (1) uznany został winnym tego, że w dniu 28 lipca 2013 roku w E., w miejscu publicznym prowadził pojazd, kierował prowadzącym lub szkolił kierowcę będąc w stanie nietrzeźwym lub podobnego rodzaju między innymi wskutek przyjęcia środków odurzających lub leków, a czyn karalny został spowodowany z jego osobistej winy, co stanowiło czyn zabroniony kwalifikowany z art. 35 ustawy o policji w ruchu drogowym – Dekret królewski w sprawie koordynacji z dnia 16 marca 1968 roku oraz tego, że w dniu 28 lipca 2013 roku w E. w miejscu publicznym prowadził pojazd, kierował pojazdem lub szkolił kierowcę, podczas gdy badanie alkomatem wykazało stężenie alkoholu co najmniej 0,35 miligrama na litr wydychanego powietrza lub badanie krwi wykazało stężenie alkoholu co najmniej 0,8 grama na litr krwi, a czyn karalny został spowodowany z jego osobistej winy, co stanowiło czyn zabroniony kwalifikowany z art. 34 § 2 ust. 1, art. 38 § 1 ust. 1 ustawy o policji w ruchu drogowym – Dekret królewski w sprawie koordynacji z dnia 16 marca 1968 roku. Wskazana czynność sprawcza polegała na kierowaniu pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Za przypisane czyny Sąd Policyjny w H. wymierzył oskarżonemu łącznie karę grzywny (częściowo zawieszoną) oraz orzekł zakaz prowadzenia wszystkich pojazdów silnikowych na okres 1 miesiąca. Przedmiotowe orzeczenie, zgodnie z przepisem art. 619 belgijskiego Kodeksu postępowania karnego uległo zatarciu, bowiem od daty jego uprawomocnienia się upłynęło 3 lata.

(dowód: tłumaczenie wyroku Sądu Policyjnego w H. wraz z uzasadnieniem – k. 93 – 96, informacja złożona przez Departament Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka Ministerstwa Sprawiedliwości – k. 202)

W dniu 14 lutego 2016 roku, około godziny 20.00, oskarżony kierował samochodem marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), po drodze powiatowej prowadzącej z jego miejsca zamieszkania w T. do miejscowości M.. Uprzednio, w godzinach przedpołudniowych, spożywał alkohol w postaci piwa. Pomimo tego postanowił pojechać samochodem do sklepu. W miejscowości B., położonej w gminie I. w powiecie (...), R. W. (1) został zatrzymany do rutynowej kontroli, przez patrolujących ten teren policjantów z Komendy Powiatowej Policji w J.. W trakcie rozmowy z kierującym pojazdem, funkcjonariusze wyczuli od niego woń alkoholu, toteż postanowili zbadać stan jego trzeźwości,

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 17v – 18, zeznania P. P. – k. 20v)

Pierwszy pomiar przeprowadzony został przy użyciu urządzenia przenośnego typu Alkometr A20/04 o numerze fabrycznym (...)13 godzinie 20.07 wykazał w powietrzu wydychanym przez oskarżonego stężenie alkoholu na poziomie 0,36 mg/l. Trzy kolejne próby, przeprowadzone o godzinie 20.12, 20.16 i 20.19 wykazały odpowiednio – 0,08 mg/l, 0,43 mg/l i 0,443 mg/l alkoholu w powietrzu wydychanym przez R. W. (1). Bardzo niski drugi wynik spowodowany był za krótkim czasem nadmuchiwanie powietrza do urządzenia, nie przekraczającym trzech sekund. Pomiar ten w konsekwencji był wadliwy. Oskarżony został zatrzymany i przewieziony do budynku Komendy Powiatowej Policji w J..

(dowód: zeznania P. P. – k. 20v, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2, 3)

Oskarżony R. W. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie, przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Składając pierwotne wyjaśnienia podał, że zdecydował się jechać samochodem, bowiem sądził, że alkohol jaki pił w godzinach przedpołudniowych, został już wyeliminowany z organizmu. Na rozprawie potwierdził swe wyjaśnienia. Dodał nadto, że przez sąd belgijski skazany został za czyn będący wykroczeniem.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – 17v – 18, 200v)

R. W. (2) ma 41 lat, jest żonaty, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci. Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, utrzymuje się z pracy zarobkowej podejmowanej w budownictwie. Był już uprzednio karany za przestępstwa życia i zdrowiu i bezpieczeństwu w komunikacji.

(dowód: informacja K. – k.10 – 11, dane o osobie oskarżonego k. 17v)

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie nie jest sporne, że w dniu 14 kwietnia 2016 roku R. W. (1) kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność tę jednoznacznie przyznał sam oskarżony, wynika ona także niezbieżnie z niekwestionowanych zeznań świadka P. P. potwierdzonych treścią protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym. Twierdzenia wskazanego świadka były logiczne i przekonujące. Zrelacjonował on w nich rzeczowo spostrzeżenia poczynione w toku przeprowadzonych czynności służbowych. Nie było też podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego, który nie negował faktu, iż w chwili podjęcia wobec niego kontroli drogowej pozostawał w stanie nietrzeźwości.

Podobnie nie jest kwestionowane, że w dniu 6 lutego 2014 roku belgijski P. w H., skazał R. W. (1) za przestępstwo polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Aby w tym stanie rzeczy rozstrzygnąć o przedmiocie postępowania wyjaśnić należało natomiast, jakie skutki prawne dla oskarżonego miało, w ustalonych okolicznościach sprawy, uprzednie skazanie przez sąd obcy.

W szczególności, stosownie do treści art. 114a § 1 k.k. wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono karę nieznaną ustawie. Wyrażenie „wyrokiem skazującym jest również” relewantne jest w realiach niniejszej sprawy na gruncie art. 178a § 4 polskiego Kodeksu karnego. Przepis ten penalizuje zachowanie polegające na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w ruchu lądowym w sytuacji, gdy sprawca tego czynu był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., 174 k.k., 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się takiego czynu związku ze skazaniem za przestępstwo. Gdyby zatem przyjąć, że wyrok wydany przez P. w H. jest owym wyrokiem skazującym, określonym w pierwszej części normy wyrażonej w art. 114a § 1 k.k., to niewątpliwie oskarżony, ponownie kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości (w dniu 14 lutego 2016 roku w B.), zrealizowałby przedmiotowe znamiona występku z art. 178a § 4 k.k. W ocenie Sądu jasna dyspozycja art. 114a § 1 k.k. prowadzi do pozytywnej konstatacji w tym zakresie. Pomimo tego jednak aktualnie brak jest podstaw do przypisania R. W. (1) sprawstwa występku opisanego w art. 178a § 4 k.k. Zauważyć bowiem trzeba, że stosownie do art. 114a § 2 pkt 2 k.k. w razie skazania przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w kwestii zatarcia skazania stosuje się ustawę obowiązującą w miejscu skazania. Zgodnie zaś z art. 619 belgijskiego Kodeksu postępowania karnego okres zatarcia skazania na grzywnę wynosi 3 lata od uprawomocnienia się wyroku (a nie jego wykonania). W tym stanie rzeczy, zważywszy na datę wyroku P. w H. – 6 lutego 2014 roku – stwierdzić trzeba, że uległ on już zatarciu. Nie można zatem obecnie już przyjąć, że R. W. (1) popełnił czyn zabroniony w warunkach określonych w art. 178a § 4 k.k. Co więcej, jakkolwiek czyn przypisany w wyroku sądu belgijskiego popełniony został w okresie, w którym nie nastąpiło jeszcze zatarcie skazania w związku z wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 15 lutego 2017 roku w sprawie II K 464/O6, to jednak i ta okoliczność nie ma znaczenia, bowiem zgodnie z przywołanym wyżej art. 114a § 2 k.k., w odniesieniu do oceny czy nastąpiło zatarcie skazania przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, przepisu art. 108 k.k. nie stosuje się. Niezależnie Sąd zweryfikował i tę okoliczność, ustalając że w sprawie II K 464/O6 w upłynął już okres próby i kolejnych sześciu miesięcy, orzeczoną karę grzywny oskarżony wykonał w dniu 11 stycznia 2008 roku, zaś nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego zapłacił w dniu 25 lipca 2007 roku. Wprawdzie R. W. (1) uiścił na rzecz każdego z pokrzywdzonych tylko po 100 złotych, zaś w wyroku nałożony został obowiązek solidarnej zapłaty nawiazki od każdego z sześciu wówczas skazanych na rzecz każdego z pokrzywdzonych w kwotach po 600 złotych, ale i tak nastąpiło już (z dniem 23 lutym 2017 roku) przedawnienie wykonania środka karnego.

Te ostatnie rozważania mają jednak w niniejszej sprawie tylko uboczny charakter. Istotne jest to, że w związku z zatarciem skazania przez sąd belgijski, oskarżony nie popełnił przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, w warunkach uprzedniego skazania za analogiczny czyn. Ostatecznie

zatem należało przyjąć, że dopuścił się występku kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. i dokonać odpowiedniej modyfikacji przypisanego czynu. Działaniem podjętym w dniu 14 lutego 2017 roku, polegającym na kierowaniu w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w ruchu lądowym, w miejscowości B., samochodem osobowym o numerze rejestracyjnym (...), oskarżony R. W. (1) wyczerpał znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. Stan nietrzeźwości stwierdzony został w sposób niewątpliwy stosownym i właściwie wzorcowanym urządzeniem pomiarowym. Zgodnie przy tym z treścią art. 115 § 16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Tymczasem badanie przeprowadzone u oskarżonego wykazało stężenie znacznie wyższe. Oskarżony samochodem osobowym po drodze powiatowej, która stanowi drogę publiczną w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, zatem niewątpliwie uczestniczył w ruchu lądowym.

Stopień zawinienia przez oskarżonego przypisanego czynu jest pełny. Mając nieskrępowaną możliwość dania posłuchu sankcjonującej normie prawnej oskarżony świadomie wybrał zachowanie w normę tę godzące, a przy tym nie zachodziły żadne okoliczności ograniczające czy wyłączające jego swobodę jego postąpienia.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanego R. W. (1) czynu jest znaczny. Działał on bowiem umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Swoim zachowaniem godził w istotne społecznie, chronione prawem dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości nie bacząc na możliwe negatywne konsekwencje tego postępowania. Oczywistym jest przecież, że sprawność psychofizyczna tak nietrzeźwego kierowcy jest radykalnie obniżona, a jego reakcje często nieprzewidywalne, niezależnie od subiektywnego przeświadczenia samego sprawcy. Z drugiej strony zważyć trzeba, że stan nietrzeźwości nie był znaczny, a świetle powyższych uwag stwierdzić trzeba, że oskarżony nie był uprzednio karany.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż właściwym będzie wymierzenie R. W. (1) kary grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych. Kara w takim wymiarze nie przekracza stopnia zawinienia popełnionego przestępstwa, ani też nie jest niższa od stopnia jego społecznej szkodliwości. Będzie miała właściwy wpływ na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, a w szczególności na zachowanie oskarżonego uświadamiając mu surowość konsekwencji płynących z popełniania przestępstw i skłaniając go do podejmowania w przyszłości właściwych, społecznie oczekiwanych postaw. Wymiar jednej stawki dziennej Sąd określił zgodnie z możliwościami zarobkowymi i majątkowymi oskarżonego na kwotę 30 złotych.

Sąd orzekł także, na podstawie art. 42 § 3 k.k., obligatoryjny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów. Wymiar wskazanego środka karnego Sąd określił na 3 lata.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjną nawiązkę w wysokości 5000 złotych. Już nawet minimalna, przewidziana w przywołanym przepisie nawiązka, jest na tyle surowa, że było celowe rozważanie możliwości jej wymierzenia powyżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych znajduje oparcie w treści art. 627 k.p.k. Na wskazane koszty, których uiszczenie nie będzie stanowić dla oskarżonego nadmiernej uciążliwości, jako że ma on możliwość pozyskiwania dochodów, złożyły się:

- 30 złotych za uzyskanie informacji o karalności (na podstawie §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego – Dz. U. z 2003 r., Nr 151, poz. 1468)
- 40 złotych tytułem kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (na podstawie §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – Dz. U. z 2003 r., Nr 108, poz. 1026 ze zm.), podzielone

pomiędzy pięciu oskarżonych; o wydatkach z tytułu doręczeń w postępowaniu przygotowawczym orzeczono wyroku wydanym w sprawie II K 150/06 tut. Sądu;

- 180 złotych tytułem opłaty od kary pozbawienia wolności (na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223);
- 2858,07 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego tłumacza języka niderlandzkiego;

Oskarżony jest zdolnym do pracy mężczyzną w sile wieku, toteż obowiązek poniesienia wskazanych kosztów (spowodowanych przy tym jego własnym działaniem) nie będzie stanowił dla niego nadmiernej uciążliwości. Wyłożenie wydatków na tłumaczenie dokumentów z języka obcego było przy tym w pełni celowe i uzasadnione na etapie postępowania przygotowawczego.